

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 284.

Femte Session.

89de Møde.

Torsdagen den 16de Februar.

(Forts.)

J. A. Hansen (fortsat): Den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at der tidligere ikke har foreligget noget bestemt Tilfælde, hvorved Nødvendigheden havde vilst sig af en saadan ydeligere Tillægsslov; men jeg har dog flere Gange oplyst, at det Tilfælde, som har foranlediget, at denne Sag fra Først af er sat i Bevægelse, var et bestemt paapeget Tilfælde, nemlig et Politieforbud, der gik ud paa at forbyde ogsaa Arbejder inde i Husene, som ikke vare forbundne med Larm. Det forekommer mig, at det er netop det, Spørgsmaalet dreier sig om: hvorvidt Drigheden kan forbyde Arbejder, som foretages inde i Husene uden Larm, og et saadant Tilfælde har jeg som sagt bestemt paapeget, idet jeg har nævnt, at Politiet har, efter Paalæg af vedkommende Amtmand, henvendt sig til Arbejderne paa et Sted, der var under Opsøvelse, og forbudt dem næste Dag, der var en Søndag, og de følgende Søndage, at foretage et hvert som helst Arbejde, altsaa ogsaa de Arbejder, som foregik inde i Huset uden Larm. Da man forsøgte at erholde gjennem Administrationen en nærmere Forklaring over Lovens Udtryk i dette Stykke, saa svarede den høitærede Justitsminister, næstefter at bemærke, at han ikke vilde indlade sig paa nogen nærmere bestemt Fortolkning af Lovstedet, at det Udtryk: Arbejder, som vise sig udenfor Huset, neppe kan antages at være det samme som Arbejder, der foretages udenfor Huset, og han sagde fremdeles: visse Arbejder, som foretages

inde i Huset, kunde ogsaa vise sig udenfor Huset; og derved forstyrre Andre i den Andagt, som Helligdagen opfordrer dem til, og han yttrede endelig: „Saa jeg kan altsaa ikke antage, at alle Arbejdsslyser i Huset, fordi de ikke ere forbundne med Larm, kunne være tilladte“. Naar det nu er givet, tvertimod den Forklaring, Regjeringen gav over dette Lovsted, da det forelagde det for Stænderne, at den nærværende Justitsminister, den vedkommende Amtmand og Politiet, som har udført denne Amtmands Ordre, ikke antager, at alle Arbejdsslyser i Huset, fordi de ikke ere forbundne med Larm, ere tilladte, saa troer jeg, at der er paapeget et bestemt Exempel, som viser, at, naar de Paagjældende, og det er en meget talrig Klasse, denne Bestemmelse angaaer, ikke dengang kunde faae en bestemt Fortolkning gjort gjældende i dette Lovforslag, saa ere de aldeles paa sigvorne til den fuldstændigste Bilskaarlighed, efterat den vedkommende Autoritet har erklæret, at Arbejder, der foregaae inde i Huset uden Larm, ikke altid ere tilladte; de vide ikke mere, hvor Grændsen skal søges.

Naar den høitærede Justitsminister har gjort opmærksom paa, at han ikke vilde om, at, naar en saadan Sag kom for Domstolene, saa vilde Domstolene, hvor der var Tvivl tilstede, snarere frifinde end domfalde, saa har jeg tidligere gjort opmærksom paa, og maa igjen ved denne Leilighed gøre opmærksom paa, at for det Første ville de Vedkommende, som rammes af denne Uvisshed, naar de have at vælge mellem at blive saggivne eller at erlægge 1 Rgd. i Mulct strax og dermed lade Sagen være endt, i Regelen hellere betale denne Rigsdaler; thi denne hele Folkelasse er virkelig ikke istand til at kunne anvende det Tilspilte og de Pengeomkostninger, som i Almin-